

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 50Ek/251/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117252749
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Soňa Sura PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6117252749.7

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: A. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XXX/X, XXX XX A., právne zastúpeného: W.. Martin Olos, advokát so sídlom Karola Kašjaka 1, 013 13 Rajecké Teplice, proti povinnému: Midas real s. r. o., so sídlom Nobelova 3, 831 02 Bratislava, IČO: 48 152 749, právne zastúpenému: JUDr. Michal Krutek, s.r.o. so sídlom Hlavná 11, 917 01 Trnava, IČO: 47 254 581, o vymoženie nepeňažného plnenia, vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Hugo Hýbal, Exekútorský úrad so sídlom Jakabova 30, 821 04 Bratislava, pod sp. zn. 344EX 477/17, rozhodujúc o sťažnosti oprávneného proti II. výrokovej vete uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 50Ek/251/2017 zo dňa 9. septembra 2020, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť oprávneného proti II. výrokovej vete uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 50Ek/251/2017 zo dňa 9. septembra 2020 **z a m i e t a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 30.11.2017 domáhal od povinného na základe vykonateľného exekučného titulu - uznesenia Okresného súdu Žilina č.k. 25C/216/2016-46 zo dňa 16.12.2016, vymoženia nepeňažného plnenia, a to povinnosti povinného zdržať sa konania a všetkých úkonov smerujúcich k vyprataniu hnutelných vecí žalobcu z nehnuteľností nachádzajúcich sa v obci Varín, v okrese Žilina, v katastrálnom území Varín, zapísaných v katastri nehnuteľností pre katastrálne územie Varín na liste vlastníctva č. 1949 - domu súp. č. 459, pozemku KNC parc. č. 2087/4 o výmere 298 m², záhrady a pozemku KNC parc. č. 2087/40 o výmere 255 m², zastavané plochy a nádvoria, a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 25C/216/2016 (ďalej len „exekučný titul“).

2. Vykonaním exekúcie poveril tunajší súd Poverením sp. zn. 50Ek/251/2017 dňa 06.12.2017 súdneho exekútora JUDr. Huga Hýbala, Exekútorský úrad so sídlom Jakabova 30, 821 04 Bratislava, ktorý ju vedie pod sp. zn. 344EX 477/17. Doručením poverenia súdnemu exekútorovi dňa 06.12.2017 sa začala exekúcia vykonávaná v neprospech povinného.

3. Napadnutým uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 50Ek/251/2017 zo dňa 09.09.2020, vydaným vyšším súdnym úradníkom, súd exekúciu podľa ustanovenia § 61k ods. 1 písm. b) zastavil a oprávneného uložil povinnosť nahradiť paušálne výdavky súdneho exekútora vo výške 72 EUR, a to na účet súdneho exekútora v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. V otázke toho, komu súd uložil povinnosť nahradiť tieto paušálne výdavky vyšší súdny úradník rozhodoval v súlade s § 198 ods. 2 a § 199c ods. 1 Exekučného poriadku, keďže zastavenie exekúcie je možné považovať za neúspech na strane oprávneného, a to napriek skutočnosti, že zastavenie exekúcie nie je v priamej príčinnej súvislosti s konaním oprávneného v exekučnom konaní. Vyšší súdny úradník v súvislosti s odôvodnením výroku II. predmetného uznesenia uviedol, že: „oprávnený podaním návrhu na vykonanie exekúcie berie na seba procesné riziko možného neúspechu v exekúcii, ktoré je spojené s tým, že dôjde k skončeniu exekúcie z iných dôvodov ako jej vymožením. V predmetnom konaní súd zistil, že došlo k právoplatnému zrušeniu

exekučného titulu, povinný nepreukázal dôvodnosť podaného návrhu na vykonanie exekúcie, a preto exekúciu nie je voči povinnému ďalej možné viesť, čo má za následok jej zastavenie z dôvodu iného ako jej vymožením. V prípadoch zastavenia exekúcie z dôvodov iných ako jej vymožením je možné uviesť, že tieto dôvody je spravidla možné vždy pričítať oprávnenému, a preto v predmetnom exekučnom konaní súd rozhodol o oprávnenom ako o subjekte, ktorému súd uložil povinnosť nahradiť paušálne trovy v celkovej výške 72 EUR.“

4. Proti takémuto uzneseniu vyššieho súdneho úradníka podal oprávnený v zákonom stanovenej lehote dňa 08.10.2020 sťažnosť, v ktorej uviedol, že: „Napadnuté uznesenie je v napadnutom výroku č. II. vecne nesprávne. Treba uviesť, že exekučným titulom bolo neodkladné opatrenie, ktoré ukladalo povinnému nekonať (t.j. bolo mu zakázané konanie uvedené vo výroku exekučného titulu). Povaha predmetného exekučného titulu nespočívala v aktívnom vymožení plnenia, ale výlučne v kontrole nekonania a vynúteniu súdom uloženého zákazu konania povinného. Predmetný exekučný titul nebol súdom zrušený, ako nesprávne tvrdí súd, ale zanikol ex lege. Je treba prísne rozlišovať zánik a zrušenie neodkladného opatrenia podľa C.s.p. ako aj procesnú povahu neodkladných opatrení. Podľa § 333 C.s.p. neodkladné opatrenie zanikne, ak uplynul čas, na ktorý bolo nariadené. Podľa § 334 C.s.p. súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené. Exekučný titul tak síce ex lege zanikol, nakoľko uplynul čas na ktorý bol nariadený (t.j. do času právoplatného skončenia OS Žilina 25C 216/2016). Uvedené však rozhodne neznamená, že návrh na vykonanie exekúcie bol mnou podaný nedôvodne, práve naopak. V čase podania návrhu na vykonanie exekúcie až do času právoplatného skončenia OS Žilina 25C 216/2016 bol exekučný titul neustále vykonateľný a záväzný, t.j. priamo po celý čas zaväzoval povinného, ktorý ho však nerešpektoval. V dôsledku nerešpektovania exekučného titulu (v danom prípade neodkladného opatrenia ako provizórneho rozhodnutia súdu) som bol tak nútený podať návrh na vykonanie exekúcie (logicky ak by povinný exekučný titul rešpektoval, návrh na vykonanie by som nepodával). Aktuálne tak mám ja znášať dôsledky, že povinný konal protiprávne a nerešpektoval exekučný titul, ktorého vykonateľnosť bola pritom od počiatku určená dočasne, o čom vedel aj samotný exekučný súd už pri vydávaní poverenia. Preto uloženie povinnosti na náhradu trov exekúcie mojej osobe je nedôvodné.“ Na základe uvedených skutočností oprávnený v podanej sťažnosti navrhujem, aby súd napadnuté uznesenie zrušil.

5. Na výzvu súdu sa k sťažnosti oprávneného vyjadril povinný, ktorý vo svojom vyjadrení zo dňa 03.11.2020 uvádza, že: „Sťažnosť Oprávneného považujeme za absolútne irelevantnú, nakoľko od začiatku samotného exekučného konania namietame jeho zmatečnosť a nedôvodnosť na základe viacerých skutočností. V prvom rade považujeme za potrebné uviesť, že samotný exekučný titul je evidentne zmatečný z dôvodu, že Okresný súd Žilina v Uznesení sp. zn. 25C/216/2016 zo dňa 16.12.2016 (ďalej aj ako „Uznesenie“) uložil povinnému Povinnému „zdržať sa konania a všetkých úkonov smerujúcich k vyprataniu huteľných vecí Oprávneného z nehnuteľností.“ Na základe uvedených skutočností preto povinný navrhuje, aby bola sťažnosť oprávneného zamietnutá a oprávnený bol zaviazaný k úhrade paušálnych výdavkov súdneho exekútora v zmysle Uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 20Ek/251/2017 zo dňa 09.09.2020.

6. V zmysle § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

7. V zmysle § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

8. V zmysle § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

9. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

10. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

11. Po preskúmaní veci, vo vzťahu k II. výroku predmetného uznesenia, ktorý bol napadnutý sťažnosťou oprávneného, súd uvádza, že tento výrok je správny a zákonný.

12. Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 10. odôvodnenia, súd nad rámec uvedeného k argumentácii oprávneného v podanej sťažnosti v prvom rade konštatuje, že exekučný súd je povinný pri každom exekučnom titule, okrem iných skutočností skúmať, či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný, pretože exekúciu možno viesť zásadne iba na základe vykonateľného exekučného titulu, ktorý musí byť vykonateľný od začatia, až do ukončenia exekučného konania.

13. V posudzovanom prípade bol preto správny postup vyššieho súdneho úradníka, ktorý sa zaoberal otázkou, či samotný exekučný titul je stále vykonateľný, inými slovami povedané, či v čase rozhodovania súdu o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, nedošlo k zániku exekučného titulu. Vyšší súdny teda správnym procesným postupom dožiadal Okresný súd Žilina o poskytnutie informácie, týkajúcej sa stavu konania vedeného na danom súde vo veci 25C/216/2016, do právoplatného skončenia ktorého boli povinnému uložené exekučným titulom predmetné povinnosti.

14. Toto konanie vo veci samej bolo však právoplatne skončené, a to konkrétne dňa 27.06.2020.

15. Poukazom na vyššie uvedené skutočnosti týkajúce sa právoplatného skončenia konania vo veci samej, ako aj s poukazom na ustanovenie § 333 CSP, v zmysle ktorého neodkladné opatrenie zanikne, ak uplynul čas, na ktorý bolo nariadené, je potrebné prijať právny záver o tom, exekučný titul t.j. časovo obmedzené neodkladné opatrenie uplynutím stanoveného času („do právoplatného rozhodnutia vo veci samej vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 25C/216/2016“) ex lege zanikol.

16. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, je preto potrebné konštatovať, že nakoľko exekúciu možno viesť iba na základe vykonateľného exekučného titulu, ktorý musí byť vykonateľný od začatia až do ukončenia exekučného konania, čo v posudzovanom prípade nie je splnené, je daná skutočnosť, ktorá bráni vymáhateľnosti exekučného titulu a preto bolo potrebné predmetnú exekúciu zastaviť, ako o zatavení exekúcie správne a zákonne rozhodol vyšší súdny úradník vo výroku I. uznesenia sp. zn. 50Ek/251/2017 zo dňa 09.09.2020.

17. Vzhľadom na zastavenie exekúcie, vyšší súdny úradník napadnutým výrokom II. predmetného uznesenia rozhodoval aj o trovách exekúcie súdneho exekútora.

18. V zmysle § 35 ods. 1 tretia veta Exekučného poriadku, ak súd rozhoduje o trovách exekútora, účastníkom konania je aj exekútor.

19. V zmysle § 196 Exekučného poriadku, trovami exekútora sú odmena exekútora a náhrada hotových výdavkov ustanovených týmto zákonom.

20. V zmysle § 197 ods. 1 Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena a náhrada paušálnych výdavkov a nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania, ktoré nie sú kryté paušálnymi výdavkami. Výška odmeny exekútora pri exekúcii na vymoženie práva na peňažné plnenie sa určí ako percento z vymoženého plnenia a nemôže presiahnuť výšku vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

21. V zmysle § 197 ods. 2 Exekučného poriadku, ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrada výdavkov o daň z pridanej hodnoty.

22. V zmysle § 198 ods. 2 Exekučného poriadku, ak došlo k zastaveniu exekúcie, patrí exekútorovi náhrada výdavkov, ktorú znáša účastník konania povinný platiť trovy exekútora podľa tohto zákona. Ak exekútor pred zastavením exekúcie sčasti vymohol alebo prijal plnenie na uspokojenie vymáhaného nároku, patria mu aj trovy, ktoré si ponechal v súlade s § 60, a to v rozsahu, v akom prevyšujú náhradu výdavkov podľa prvej vety.

23. V zmysle § 199 Exekučného poriadku, výšku odmeny exekútora, náhrady výdavkov, preddavku na trovy exekútora a spôsob ich určenia ustanoví ministerstvo všeobecne záväzným právnym predpisom.

24. V zmysle ust. § 199c ods. 1 prvá veta, Exekučného poriadku, ak sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať, alebo z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, platí trovy podľa § 198 ods. 2 oprávnený.

25. V zmysle § 22 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 68/2017 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona NR SR č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „vykonávacia vyhláška“), exekútorovi patrí náhrada paušálnych výdavkov vo výške 60,-EUR.

26. Keďže dôvodom na zastavenie exekúcie bola skutočnosť, že oprávnený podal návrh na začatie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý v priebehu vedenia exekučného konania v zmysle ustanovenia § 333 CSP ex lege zanikol, je správny právny záver vyššieho súdneho úradníka, ktorý na zaplatenie trov exekúcie súdneho exekútora zaviazal práve oprávneného, nakoľko v zmysle § 199c ods. 1 Exekučného poriadku dôvod zastavenia exekúcie (z dôvodu iného ako jej samotným vymožením) je možné pričítať práve oprávnenému.

27. V súvislosti s takýmto právnym záverom vyššieho súdneho úradníka súd konajúci o sťažnosti poukazuje na skutočnosť, že je to práve oprávnený, ktorý nesie objektívne zodpovednosť za predložený exekučný titul v tom zmysle, či na jeho základe bude môcť byť vedené exekučné konanie, pričom sa musí jednať o taký vykonateľný exekučný titul, ktorý musí byť vykonateľný od začatia až do ukončenia exekučného konania. Oprávnenému však zo samotného charakteru exekučného titulu, ktorým bolo časovo obmedzené neodkladné opatrenie, muselo byť zrejmé, že časovo obmedzené neodkladné opatrenie nemusí spĺňať podmienku vykonateľnosti počas celého vedenia exekučného konania, a to práve z dôvodu možnosti jeho zániku uplynutím času, na ktorý bolo nariadené.

28. Súd záverom poznamenáva, že sa stotožňuje s právnym záverom vysloveným vyšším súdnym úradníkom pojednávajúcim o tom, že samotné zastavenie exekúcie je možné považovať za neúspech na strane oprávneného, a to aj s poukazom na neúspech oprávneného v konaní vo veci samej, v ktorej bola žaloba oprávneného voči povinnému zamietnutá. Je preto potrebné zdôrazniť, že oprávnený podaním návrhu na vykonanie exekúcie berie na seba procesné riziko možného neúspechu v exekúcií, ktoré je práve spojené s tým, že ako aj v prípade časovo obmedzenej platnosti a vykonateľnosti predmetného exekučného titulu, dôjde k zastaveniu exekúcie práve pre zánik tohto exekučného titulu.

29. Čo sa týka rozhodovania vyššieho súdneho úradníka o samotnej výške trov exekúcie súdneho exekútora (t. j. paušálne trovy vo výške 72 EUR), tento postup aplikáciou ustanovení § 22 ods. 1 vyhlášky 67/2017 Z. z. a § 197 ods. 1, 2 Exekučného poriadku súd konajúci o sťažnosti považuje za zákonný a právne správny.

30. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd sťažnosť oprávneného napadajúcu II. výrok uznesenia vydaného v konaní sp. z. 50Ek/251/2017 zo dňa 09.09.2020 považuje za neopodstatnenú, a preto súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (§